

10/06/2025

**Патријарх Порфирије: Духом Светим наш
српски народ је рођен у Христу и крштен
једанпут за свагда светом руком највећег,
најлепшег и најдивнијег између нас – руком
Светог Саве**

Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија одржана 8. јуна 2025. године, на празник Силаска Духа Светог на апостоле, у храму Светог Саве на Врачару

Нека је благословен данашњи дан и данашњи празник, о чијем смислу је Митрополит аустралијско-новозеландски дивно говорио. Нека је на здравље и спасење свето Причешће. Данас је рођендан Цркве. Духом Светим Господ је присутан међу нама. Духом Светим дише Црква. Духом Светим ми смо живе иконе Божје и Духом Светим ми постајемо христоносни људи. Духом Светим испуњена је Црква наша светитељима Божјим, који су заступници пред Богом за нас и за читав свет, а који су истовремено и пример за углед сваког од нас. Духом Светим наш српски народ је рођен у Христу и крштен једанпут за свагда светом руком највећег, најлепшег и најдивнијег између нас – руком Светог Саве.

Његова лева рука од Спасовдана до данас јесте са нама у граду престоном, граду Београду. Његова рука је водила свету литију која није тек шетња у улицама неког града. Предводила је литију која је молитва, литију која је ход ка вечности. Његова рука је водила литију која је улазак у храм Божји, у цркву, у дом Божји, који је кров и оквир јединства свих оних који су крштени у име Оца и Сина и Светог Дука, јединства са Богом и јединства међу нама. Рука Светог Саве је уобличила оно што ми као народ јесмо. Уобличила је и запечатила нас Христом једанпут за свагда, уобличила речју Божјом, Јеванђељем Његовим, уобличила у закону Божјем.

Рука Светог Саве јесте она рука која нас води у живот вечни, она рука која нам отвара пут, она рука која нам показује куда, где и како треба да идемо, али и она рука која нас благосиља; она рука која је осенила наш народ у знаку крста. С једне стране, у хоризонтالي је указала на то да је историја дар Божји, да је свет творевина Божја, да је све што видимо и не видимо благослов Божји и да све то постоји ради нас и нашег спасења са крајњим назначењем да све буде Црква.

То је рука која нам показује да свако место на којем стојимо, сваки педаљ ове земље јесте створен да буде олтар, да се са њега узноси молитва, да се узноси слава Богу, да се велича име Његово, да се служи света Литургија. То је рука која нам показује да је свако од нас служитељ, створен да буде служитељ и позван да буде служитељ тајне Божје, да буде једном речју – свештеник. И зато, браћо и сестре, велики је благослов са нама био ових дана, јер је Свети Сава који је увек са нама, додатно био и са својом сачуваном руком да нам једанпут за свагда показује пут, показује циљ, показује смисао, да нас подсећа на то одакле смо, ко смо и куда идемо.

Свети Сава је спаљен, али није нестао. Остала је лева рука његова, његова

левица, да кроз њу буде сав са нама, и својом десном руком и читавим својим бићем, јер Духом Светим, кога данас славио на Духове, све што је у Христу, све што је у Богу, све што припада Светој Тројици превазилази и време и простор. Иако све има свој почетак, створено је за бескрај у Христу, постаје беспочетно, тј. постоји вечно.

И зато побожно, са благодарноћу Богу, са најдубљом коленопреклоном захвалношћу Светом Сави што је учинио све, читавог себе дао, распео себе Христу и нас, заједно са собом, учинио да јесмо Христови, испратимо га знајући да је и у Милешеви, да је и на сваком месту где жива православна душа српска дише, где православна душа српска мисли, где православна српска душа говори, где се православна српска душа моли Богу. Али моли се Богу не само за себе, самољубиво и егоцентрично, за себе појединачно и за себе као самозатворени народ, него се моли Богу у дому Божјем који позива на празник Духова све народе у познање Христа и све народе да постану Христови и све народе да постану Црква.

На данашњи дан, Дух Свети кроз своје апостоле то чини, који се обраћају сабраном мноштву народа, тј. људима из свих народа, где апостоли говоре својим језиком, јеврејским, изворним, матерњим својим језиком, али тај језик постаје језик Духа Светог и он постаје и јесте језик љубави и самим тим разумљив сваком срцу, гладном и жедном воде живе, истине, љубави, правде, вечности.

Зато језик љубави, језик Духа Светог, језик апостола, језик Цркве јесте универзални, свечовечански, свети језик који сваки народ и сваки човек разуме. Светим Савом ми смо ишли својим путем, његовим језиком говорећи и слушајући језик Духа Светог, ишли путем Цркве и постали Црква. А сваки народ својим путем, истим Духом, Духом љубави, језиком љубави, језиком међусобно много више од разумевања, језиком који чини, јер је језик љубави да сам ја ти, а ти ја и да свако остаје то што јесте, али смо сви заједно један, сви заједно смо ми, као и што и говоримо на дан Духова молитвом: Царе небески, Душе истине који си свуда и све испуњаваш дођи и усели се у нас. Дакле, не дођи и усели се само у мене или само у тебе, него усели се у нас да сви једно будемо.

Молитвама Светог Саве да славио једно име Свете Тројице, Оца и Сина и Светог Духа, сада и увек и у векове векова, амин.

spc.rs